1861.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Donderdag 26 December.

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags.
Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
De abonnementsprijs per drie maanden is f 3, franco per post f 3,40.
De inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens.

UITGEVERS:
DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

GEUTWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte doodbekendmakingen enz. van één tot zes regels f 1,50, voor elken regel daarboven 22 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant.
Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen.

Editie van woensdag avond 8 ure.

Middelburg 25 december.

De beide kamers der staten generaal zijn tot nadere bijeenroeping gescheiden. De eerste kamer zal vermoedelijk na weinige dagen weder vergaderen om de begrootingswetten te behandelen. Of zij daarmede vóór het einde van het jaar zal gereed zijn, of dat in de behoefte van de dienst door andere maatregelen voorloopig zal worden voorzien, is onzeker.

Evenmin is er tot heden iets bekend van de voornemens van het ministerie. Zal het den koning verzoeken andere raadslieden te benoemen of zal het, door eene ontbinding van de tweede kamer aan den koning voor te stellen, beproeven aan het bewind te blijven? Het antwoord op deze vragen zal welligt eerst na de beslissing der eerste kamer op de begrootingswetten kunnen gegeven worden.

De geruchten die op dit oogenblik omtrent eene verandering van ministerie in omloop zijn, komen ons te onwaarschijnlijk voor om er de aandacht op te vestigen.

---

* Uit Dordrecht schrijft men ons 24 dezer:

„Gisteren heeft de arrondissements regtbank uitspraak gedaan in de zaak van de somnambules en magnetiseurs. De somnambule v. H. en haar echtgenoot-magnetiseur zijn veroordeeld elk tot vijf geldboeten van f 25 en de wed. v. d. E. en P. J. M. ieder tot vier boeten van het zelfde bedrag."

Velen weten reeds dat Ernest Renan van zijne onderzoekingstogten uit Syrië is wedergekeerd. Uit partikuliere berigten vernemen wij thans dat deze beroemde schrijver eerlang een werk in het licht zal zenden, getiteld: „Het leven van Jezus." Overbodig zou het zijn te wijzen op de beteekenis van dit feit voor hen die met de geschriften van dezen voortreffelijken geest, welligt de eerste van het hedendaagsche Frankrijk, bekend zijn.

Naar wij vernemen, heeft de belgische regering aan de beide nederlandsche telegrafisten, die, zoo als wij vroeger gemeld hebben, naar Brussel gezonden zijn, om bij de beproeving van het dubbel-seinen op één draad, tusschen Amsterdam-Brussel, te assisteren, eene betrekkelijk ruime som gezonden, zoo ter belooning als tot vergoeding van reis- en verblijfkosten. De eerste uitgezonden telegrafist, door ziekte verhinderd, werd bovendien belangeloos en met de uiterste zorg verpleegd.

(*Stoompost.*)

Hoe veel ook reeds gesproken is over de Ommelander kas, vooral sedert de regering onlangs op nieuw haar voornemen te kennen gegeven heeft om over de bezittingen van die kas vrijelijk te beschikken, was toch altijd de oorsprong en de aard van deze kas en de regtskwestie, die thans hare oplossing schijnt te naderen, zoo in duisternis gehuld, dat het velen aangenaam moet zijn iets naders daaromtrent te kunnen vernemen. Die gelegenheid wordt hun thans aangeboden door den heer mr. J. J. Cremers, lid van de eerste kamer der staten-generaal, die in eene dezer dagen uitgekomene memorie van regte het ontegensprekelijk bewijs tracht te leveren, dat de Ommelander kas de eigendom is der Ommelander gemeenten en dat nimmer noch de grond van billijkheid noch de grond van regte gevonden zal worden, waarop het rijk zich de bezittingen dier kas zou kunnen toeëigenen.

Aanleiding tot deze memorie gaf het verzoek der „kommissie uit gekommitteerden van de gemeentebesturen in de Ommelanden" aan den heer Cremers gedaan, om zoodanig schriftelijk regtskundig advies ten behoeve der Ommelander gemeenten te willen leveren, als ingevolge de gemeentewet vereischt wordt om autorisatie te verkrijgen, tot het voeren van een regtsgeding tot behoud der Ommelander kas.

Aan dit verzoek heeft de heer Cremers voldaan, en een zeer uitvoerig betoog geleverd van al hetgeen te dezer zake dienende is. Hij klimt daarbij op tot het begin der zestiende eeuw, ofschoon eerst na het traktaat van reduktie van 1594 de Ommelander korporatie is vastgesteld bij de uitspraken, die de staten-generaal tusschen de stad Groningen en Ommelanden hebben gegeven.

De Ommelanden zijn toen (bij vonnis van de staten generaal van den 21 januarij 1597 geworden, niet hetgeen zij vorderden, eene geunieerde provincie, uit hare eigene schatkist hare quota aan de unie betalende, maar een lid van eene provincie, en hare kas werd eene ambtskas. Die toestand is blijven bestaan tot in en tot na 1795, zoo dat ook die kas niet behoorde onder en niet genoemd werd in de amalgame van 1798. Het uitsluitend regt der Ommelanden op die kas werd toen erkend, en ook later is dat regt niet veranderd, toen in 1804 de municipaliteit van de Ommelanden ontbonden werd en, voor zoo ver het beheer der kas betreft, vervangen werd door drie van hare leden, onder den naam van provinciale administrateurs, noch ook toen in 1825 bij koninklijk besluit bepaald werd, dat de drie administrateurs zouden afsterven, en dat het beheer en toezigt zou overgaan op den goeverneur.

Doch het is hier de plaats niet om verder over den inhoud der memorie uit te weiden. Het bovenstaande moge strekken om allen, die met grond wenschen te oordeelen over het thans zoo veel besproken geschilpunt, op te wekken de hoogst belangrijke studie van den heer Cremers te lezen.

(*Groninger courant.*)

Benoemingen en besluiten.

RIDDERORDEN. Vergunning verleend aan den voormaligen officier van gezondheid dr. C. W. Vinkhuyzen, thans geneesheer van 's konings huis, tot het aannemen en dragen van de versierselen van kommandeur der Frederiksorde, hem door den koning van Wurtemberg geschonken.

MARINE. Eervol ontheven van het bevel over het stoomschip Cycloop, met 31 dezer, de luitenant ter zee 1e klasse G. W. F. Moeth, en dat bevel met 1 januarij 1862 opgedragen aan den luitenant ter zee 1e klasse G. Lambert.

REGTBANKEN. Benoemd tot substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank alhier, jhr. mr. G. L. Schorer, thans griffier bij het kantongeregt te Heinkenszand.

KANTONGEREGTEN. Benoemd tot griffier bij het kantongeregt te Heinkenszand, mr. E. P. Schorer, advokaat alhier.

Kerk- en schoolnieuws.

Bij de doopsgezinde gemeente te Rotterdam is gisteren avond door de broederschap het volgend drietal opgemaakt: de heeren J. Craandijk te Borne, P. Bruijn te Alkmaar en J. Julius te Monnikendam. Daaruit is door den kerkeraad beroepen: de heer J. Craandijk.

Door den breeden kerkeraad der nederduitsche hervormde gemeente van Utrecht is maandag avond uit het vroeger gemelde tweetal van predikanten beroepen de heer D. Gildemeester, te Scheveningen.

Gemengde berigten.

De heer Dacosta, chef de claque bij een der theaters te Parijs, is op zijn verzoek ontslagen van het lidmaatschap der jury, ingevolge eene bepaling der wet waarbij zij, die door dagelijkschen handenarbeid in hun levensonderhoud moeten voorzien, worden vrijgesteld. — Te Hondschoote (België) is een boerengezin van 6 personen vergiftigd door het kneden van brood met water dat in een niet vertinden koperen ketel had gestaan. — Te Kopenhagen is eene nieuwe sterrewacht voltooid. Zij bezit twee voorname werktuigen: een grooten meridiaancirkel van Pistor en Martins en een refraktor van 16 voet brandwijdte uit de gunstig bekende optische fabriek van Merz (vroeger Frauenhofer), te Munchen. — In de papierfabrieken van Firmin Didot frères te Mesnil en Saussage, in de departementen van de Eure en Loire, zijn op groote schaal proeven genomen om uit bedrukt papier weder wit druk- en schrijfpapier te vervaardigen. Deze proeven, tot dus verre steeds mislukt, zijn thans met goeden uitslag bekroond. Deze uitvinding zal waarschijnlijk ook in andere landen worden ingevoerd. — De heer Regout, te Maastricht, heeft aan de noodlijdende werklieden te Leiden 100,000 ponden steenkolen geschonken, die vrachtvrij zullen worden overgevoerd. — In alle kerkelijke arrondissementen van Frankrijk heeft de inzameling plaats gehad voor het fonds, genaamd de Petrus-penning. Gedurende de vorige maand heeft de paus 600,000 franks ter zijner beschikking ontvangen. In deze som is door Engeland en Ierland voor meer dan 100,000 franks bijgedragen. Volgens de meening van sommige bisschoppen zal de opbrengst van december, die niet vóór januarij bekend zal worden, meer dan 1,000,000 franks bedragen. — De werkzaamheden tot herstel van de Great Eastern zijn reeds zoo ver gevorderd dat het schip waarschijnlijk in februarij weer tot de vaart gereed zal zijn. — Te Delfshaven is zaturdag nacht een ligterschip totaal afgebrand. — Te Parijs worden tegenwoordig zoo vele eetbare slakken gegeten, dat de oester-konsumtie daardoor veel wordt benadeeld. — Jenny Lind heeft te Edinburg drie koncerten gegeven, die haar 2000 pond sterling hebben opgebragt. — De beroemde fransche schilder Gérome, wiens „dood van Cesar" zoo zeer is geprezen, is in een duel met een belgischen kunstenaar, Arthur Stevens, aan den regterarm gewond, waardoor hij welligt zal worden verhinderd zich verder aan zijn kunstvak te kunnen wijden. — Als eene opmerkelijke overeenkomst van klanken trekt het de aandacht dat de luitenant-kolonel Hayez, vroeger gediend hebbende onder den kolonel Bayet, in zijn rang vervangen is door den luitenant-kolonel Rayet en voor den krijgsraad zal worden opgeroepen door den auditeur-generaal Houyet. — Een vlaamsch dagblad, de zaak van den luitenant-kolonel Hayez besprekende, berigt zijnen lezers dat genoemde heer, te Diest aangekomen zijnde, in eene kazemat is vergiftigd (empoisonné) en betoont zich daarover zeer verontwaardigd. Men onderstelt echter dat de partijgeest bij zijne zucht tot overdrijving in eene letterfout niets kwaads zal zien, maar den heer Hayez beschouwen als gevangen gezet (emprisonné).

Verkoopingen en aanbestedingen.

Maandag zijn alhier ten verkoop aangeboden: I. een huis en erve in den Kortendelft, wijk F no. 24, en II. een pakhuis en erve, mede aldaar, wijk F no. 25, te zamen verkocht voor f 2502. III. Een huis en erve in de Nieuwstraat, wijk G no. 211, verkocht voor f 305. IV. Een huis en erve met moesland, gelegen in den Schotelweg, onder deze gemeente, wijk R no. 43, verkocht voor f 887,25.

Gisteren is alhier aanbesteed het afbreken en op nieuw opbouwen van een waschhuis; het maken van een nieuwen regenbak, en het uitvoeren van eenige herstellingen aan het oude mannen- en vrouwen- en arm-weeshuis op de Heerengracht. Daarvan is aannemer geworden de heer W. van Uije J. Jz., voor f 5760.

Thermometerstand.

23 dec. 's av. 11 u. 36 gr.
24 „ 's morg. 7 u. 32 „ 's midd. 1 u. 38 „ 's av. 11 u. 32 gr.
25 „ 's morg. 7 u. 30 „ 's midd. 1 u. 36 gr.

Staten generaal.

EERSTE KAMER.

Zitting van maandag 23 december.

In deze ten half twaalf ure geopende zitting deelde de voorzitter mede, dat de kommissiën van rapporteurs gereed waren met hare eindverslagen over de wetsontwerpen tot bekrachtiging van provinciale belastingen en tot naturalisatie van zestien personen. De voorzitter stelde voor de beraadslaging over die wetsontwerpen te houden op morgen middag ten twee uur.

Op voorstel van den heer *van Eysinga* werd besloten, om tijd te besparen en daar die ontwerpen toch van eenvoudigen aard waren, de beraadslaging reeds heden middag ten drie uur te houden.

De heer *Cremers* vroeg hierop het woord, naar aanleiding van den korten tijd, die voor de eerste kamer nog over is om de begrootingswetten af te handelen. Hij bedoelde geene toespeling op de tweede kamer, die den vollen tijd moet hebben om behoorlijk te beraadslagen. Evenmin heeft hij het oog op de regering, daar het onheusch zou zijn haar in deze oogenblikken lastig te vallen. Maar het is toch al te waar, dat de eerste kamer in dit dilemma verkeert: zij moet òf hare werkzaamheden overhaasten in dien korten tijd, òf het jaar ten einde laten loopen zonder de begrooting vast te stellen. Dit zou echter een gevaarlijk antecedent zijn, want er zou òf stremming in de dienst ontstaan, òf de regering zou uitgaven moeten doen, die niet toegestaan zijn. Dit laatste kan echter niet veroorloofd worden. Naar sprekers oordeel had men liever kredietwetten moeten aanbieden, maar daartoe is de tijd nu ook te kort. Hij wenscht dus, dat de kamer in het nog overige gedeelte des jaars al de wetsvoordragten afhandele, behalve misschien de begrooting voor het departement van koloniën, want deze uitgaven zijn niet van dien aard dat door hun uitstel stremming in de dienst zou ontstaan.

Daar de heer Cremers hier echter geen voorstel van maakte en zijn plan slechts in overweging gaf, werd de beraadslaging gesloten, zonder dat er eenig besluit op volgde.

De zitting werd daarop geschorst en ten drie uur hervat.

In den tusschentijd was een adres van Ananias Willink en anderen, te Amsterdam, bezwaren inhoudende tegen de rigting welke de regering op koloniaal gebied volgt, bij de kamer ingekomen.

De wetsontwerpen betrekkelijk de provinciale belastingen en de naturalisatiën werden daarop achtereenvolgens zonder diskussie aangenomen.

Gemeenteraad van Vlissingen.

Zitting van 23 december.

Voorzitter de heer Uyttenhooven, wethouder.

Afwezig de heeren Callenfels en Smith.

Nadat de notulen der vorige zitting zijn gearresteerd, bekomt de heer Schmidt, als rapporteur namens de kommissie voor het belastingstelsel, het woord tot het uitbrengen van rapport ten opzigte van eenige adressen die in handen van voornoemde kommissie zijn gesteld, te weten:

a. van C. Goeree, dd. 15 en 21 oktober, houdende klagten: 1. dat hij slechts gedeeltelijk antwoord heeft bekomen op zijn adres van 16 mei jl., volgens de daaromtrent in augustus door den raad genomen beschikking; over de afwijzing van zijn verzoek om den droes van olie alleen te belasten in verhouding tot de hoeveelheid zuivere olie daarin vervat, terwijl adressant eene kontrôle op dit als zuiver olie belaste artikel zeer doen-

lijk voorkomt; over de verdenking welke op hem is blijven rusten, als zou hij op onregtmatige wijze stedelijke belasting hebben terug ontvangen; en eindelijk over een bevonden tekort bij den aanpeil der in zijne fabriek aanwezige olie;

2. het bepaald en herhaald verzoek om den droes van lijn- en raapolie, dien hij gebruikt, niet hooger te belasten dan voor de hoeveelheid zuivere olie daarin voorhanden, of anders dat *hem tot 50 kan verhoogde vrijdom van olie voor* elke 100 pond vervaardigde zeep mogt worden toegestaan;

3. eene vraag ter opheldering van eenige duistere punten in het reglement op den in- en uitslag van olie, dat hem door burgemeester en wethouders is toegezonden.

De kommissie verklaart bij haar rapport dat zij zoo wel bij deze als bij later te noemen adressen het oog heeft gehad èn op het belang der gemeente èn op dat van adressanten, in wier voordeel zij gaarne zou hebben geadviseerd, indien de aangevoerde bezwaren haar van genoegzaam gewigt en billijk waren voorgekomen, of zoo die met het belang der gemeente in overeenstemming waren geweest. Hare beschouwingen over genoemde adressen zijn als volgt:

Sub 1. Zij acht zich niet geroepen daaromtrent andermaal een oordeel uit te spreken, terwijl dit ook tot niets zou leiden, daar adressant aan de daartoe bijgebragte argumenten toch zijne adhesie niet zou schenken.

Sub 2. Ten opzigte van het verzoek om den thans door adressant genoten wordenden vrijdom van 45 kan olie voor 100 pond zeep tot 50 kan te verhoogen, kan zij niet gunstig adviseren. Te dien aanzien herinnert zij hoe de raad bij een in augustus genomen besluit aan den heer Goeree vrijdom verleende voor 45 kan olie per 100 pond zeep, en daardoor voldeed aan het verzoek van adressant van 16 mei jl., nadat hij eerst slechts voor 37, daarna voor 40 en eindelijk voor 42 kan olie vrijdom had genoten. Vervolgens meent de kommissie dat niets den fabriekant *belet om het gebruik van droes* bij zijn fabriekaat geheel achterwege te laten, al wijst adressant op het bezwarende dat droes bij de belasting met zuivere olie is gelijk gesteld. Volgens haar oordeel zal ieder begrijpen dat het adressant niet te doen kan zijn om den droes maar wel om de olie die daarin gewoonlijk in ruime hoeveelheid wordt aangetroffen.

Sub 3. De kommissie acht de vergadering niet geroepen tot het geven der gevraagde ophelderingen. Zij geeft daarom slechts in overweging om adressant te dien aanzien, zoo er in billijkheid aanmerkingen zijn, te verwijzen naar den kontroleur, die door hem daaromtrent nog niet is geraadpleegd.

b. Een adres van eenige broodbakkers, mede in hare handen gesteld. De door deze aangevoerde bezwaren worden door de kommissie op den voet gevolgd. Wat betreft de kontrôle op het bij de bakkers ter bakking bezorgde meel door inschrijving van een daartoe bestemd register, kan de kommissie geen *anderen maatstaf geven* dan bij art. 32 der verordening op het gemaal is voorgeschreven, terwijl zij het bezwaar aan de inschrijving van het register verbonden niet zoo groot acht, wanneer daartoe goede wil bestaat.

Ten opzigte van de meening van adressanten dat de verlenging der peilbiljetten zou zijn beperkt geworden, heeft de kommissie zich overtuigd dat daarvan geen kwestie is geweest; wel moet zij toestemmen dat bij art. 37 der verordening aan de administratie de bevoegdheid is toegekend om zich des noodig te overtuigen of de verlenging der peilbiljetten wel noodzakelijk is, doch hieromtrent acht zij eene verandering niet wenschelijk.

Bij art. 13 der verordening wordt in het belang der administratie bepaald dat de molenaars het gewigt van het graan aan de belanghebbenden in meel zullen teruggeven, zonder dat hun meer dan een ten honderd voor het verstuiven zal worden vergund. Deze bepaling is echter niet eene vergunning voor den molenaar om hem, die graan ter maling heeft gegeven, 1 per cent voor stuifmeel te korten. Op het verzoek der bakkers „dat het graan hetwelk bij vervoer naar den molen wordt verakcijnsd, moge aangemerkt worden als 0,75 pond minder dan 75 pond belastbaar te zijn, omdat het geval kan bestaan dat zij op het gemalene eenig verlies voor stuifmeel moeten lijden," vermeent de kommissie niet tot afwijking van de verordening te kunnen adviseren.

Het verder verzoek van adressanten „om den aanpeil ten hunnent minstens éénmaal *'s maands te doen plaats hebben*," moet de kommissie stilzwijgend voorbijgaan, op grond der verklaring van den kontroleur, dat zulks steeds werkelijk geschiedt, terwijl deze aangelegenheid daarenboven geheel behoort tot de surveiljance waaraan de broodbakkers en meelverkoopers bij de verordening zijn onderworpen.

Adressanten klagen over de onevenredigheid tusschen de belasting welke geheven wordt op de ingevoerd wordende blom ad f 5 per 100 of f 6 per 120 pond, en die welke wordt betaald voor 2 mudden tarwe ad f 4,50, die, volgens hunne berekening, mede eene hoeveelheid van 120 pond blom opleveren. Hierdoor wordt, naar hun gevoelen, de ingevoerd wordende blom f 1,50 per 120 pond meer belast dan de zelfde hoeveelheid welke uit 2 mudden tarwe getrokken wordt.

De kommissie beschouwt eene vergelijking tusschen de belasting op tarwe en blom niet als rationeel. Wel beaamt *zij die tusschen de* belasting op de tarweblom ad f 5 per 100 pond en het tarwekropmeel ad f 3 per 100 pond, welke hoeveelheid meel dus ondersteld wordt $\frac{3}{5}$ gedeelten of 60 pond blom te bevatten, zoo dat beide belastingen in juiste evenredigheid tot elkander staan, daar de belasting op de blom ook f 3 per 60 pond bedraagt.

Door een der adressanten geklaagd zijnde „dat voor door hem ingevoerd gebuild tarwemeel in plaats van f 3.89, f 5 per 100 pond aan belasting is gevorderd, terwijl bij uitvoer van het van dat zelfde meel gebakken beschuit de restitutie niet heeft plaats gehad voor wit maar voor gebuild tarwebeschuit, dus tot een bedrag van f 4.33 in plaats van f 5,62 per 100 pond," merkt de kommissie hierop aan dat de restitutie van f 4,33 juist was, en adressant geen aanspraak had op teruggave voor wit beschuit ad f 5,62, daar hij zelf verklaart dat het beschuit gebakken was van het door hem ingevoerde gebuild tarwemeel. Wat betreft de bewering van adressant „dat er bij den invoer van het meel eene hoogere belasting was geheven dan er werkelijk verschuldigd was," verklaart de kommissie dat het te bejammeren is dat de belanghebbende daarover niet bij den kontroleur heeft gereklameerd, en alzoo de administratie niet in de gelegenheid heeft gesteld *daaromtrent het noodig onderzoek te doen. Op grond* hiervan vermeent de kommissie ook dat het allen die bijna dagelijks met de mindere beambten der stedelijke belastingen in aanraking komen, ter vermijding van onaangenaamheden, is aan te raden om bij eenige aanleiding tot klagten zich regtstreeks tot het hoofd der administratie te wenden, met welke opmerking zij haar uitvoerig rapport besluit.

Alsnu wordt eerst in behandeling gebragt het rapport der kommissie omtrent de adressen van C. Goeree. De heer van Uije Pieterse verklaart met het rapport genoegen te nemen, uitgezonderd de afwijzing van het verzoek om verhooging van vrijdom tot 50 kan olie. Hij acht het noodzakelijk om aan de nijverheid eenige koncessie te doen, en zou daarom dit deel van het rapport in omvraag willen doen brengen. Dit gevoelen wordt ook door den heer Hector voorgestaan.

De heer Schmidt beantwoordt beide vorige sprekers met de opmerking dat de kommissie hoofdzakelijk op regt en billijkheid het oog heeft gehad, terwijl zij daarbij tevens gelet op de te dezen aanzien herhaaldelijk genomen besluiten. Op een door den heer Winkelman gevraagde inlichting, antwoordt hij dat adressant zijn verzoek om verhooging heeft gegrond op de beslissing der vergadering dat droes even als zuivere olie zal worden belast.

Over dit punt vangt nu onder verschillende leden eene gedachtenwisseling aan, voornamelijk over de omstandigheid dat adressant vroeger met vrijdom van 45 kan genoegen heeft *genomen, als voor hem voldoende, terwijl hij nu eene verhooging* van vrijdom verlangt.

Nadat uit de daaromtrent gevoerde diskussie gebleken is dat de leden hierover in meening verschillen, wordt het rapport in zijn geheel in omvraag gebragt en met 7 tegen 4 stemmen aangenomen. Tegen stemden de heeren Ruysch, van Uije Pieterse, Hector en van der Hijden.

Vervolgens komt in behandeling het bovengenoemd rapport der kommissie op het adres van eenige broodbakkers. Het punt dat daarbij het hoofdbestanddeel der beraadslaging uitmaakt, is de bepaling der verordening op het gemaal, volgens welke de kontrôle op het bij de bakkers bezorgde meel moet plaats hebben door een register dat daartoe door de bakkers moet worden ingeschreven.

De heer van Uije Pieterse vindt deze bepaling voor de bakkers bezwarend, daar zij aan het werk zijnde, dit telkens moeten laten liggen om zich naar den winkel te begeven ten einde hun register bij te houden.

Hierop herinnert de heer Schmidt dat vroeger door hen, die meel bij den bakker deden bezorgen, daarbij een onderteekend briefje moest gevoegd worden, hetgeen echter ook bezwaar opleverde, wanneer die personen niet konden schrijven als anderzins. De kommissie heeft, met het oog op eene goede kontrôle, gemeend te moeten adviseren om het verzoek tot opheffing van den bestaanden maatregel niet toe te staan.

De heer van Uije Pieterse meent dat het bezwaar van niet *kunnen schrijven tegenwoordig slechts meer bij uitzondering* bestaat. Hij is overigens meer voor de vroegere briefjes dan voor de tegenwoordige wijze van kontroleren gezind.

Volgens den heer Ruysch ontstaan dikwijls „bezwaren" uit het „ongewone" eener zaak, zoo dat zij dan ook later veelal van zelf wegvallen.

Ten slotte brengt de voorzitter in herinnering dat ieder lid vrijheid heeft om, op grond van de gemaakte beschouwingen, een voorstel tot wijziging der verordening te doen, doch dat de nu gedane verzoeken moeten getoetst worden aan de thans bestaande verordening.

Hierop tot eene stemming over het rapport overgaande, wordt het met algemeene stemmen goedgekeurd.

Nog wordt, bij monde van den heer Schmidt, door de kommissie voor het belastingstelsel rapport uitgebragt over de in hare handen gestelde missive van den minister van oorlog, dd. 8 november ll., houdende bezwaren tegen de *jongste verordening* op het gemaal. De kommissie acht de bezwaren tegen de toepassing van art. 46 der genoemde verordening op het uitgevoerd wordende munitiebrood hetwelk in de militaire bakkerij, ook ten behoeve van elders garnizoen houdende militairen, gebakken wordt, billijk. Om daaraan nu te gemoet te komen en tevens een blijk van medewerking te geven, stelt zij, in overleg met den kontroleur, eene aanvulling voor van genoemd art. 46. Door de naleving daarvan zullen alsdan de bezwaren der militaire administratie worden weggeruimd en zal de gemeente tevens gevrijwaard worden tegen de schade (welke zij geleden heeft door het in acht nemen van de bepaling der tot 30 september van kracht geweest zijnde verordening), door restitutiën van door het departement van oorlog betaalde belastingen ondervonden. De voorgestelde aanvulling luidt als volgt: „Indien de uitvoer van brood van rogge vermengd met hooger belaste graansoorten plaats vindt uit garnizoens of andere onder openbaar gezag staande bakkerijen, zullen burgemeesters en wethouders bevoegd zijn deswege tot een maximum van $1\frac{1}{2}$ cent per pond brood teruggave ter zake van betaalde plaatselijke belasting te verleenen; zullende het bedrag dier teruggave geregeld worden naar de erkende hoeveelheid rogge, tarwe of spelt, die tot de zamenstelling van dat brood is gebezigd."

Zonder nadere beraadslaging wordt de konklusie van voornoemd rapport met algemeene stemmen aangenomen.

De heer Uyttenhooven brengt namens de kommissie voor *de strafverordeningen, rapport uit op een in hare handen* gestelde missive van gedeputeerde staten, waarbij op het maken van bepalingen voor het begraven van afgekeurd vleesch enz. wordt aangedrongen. De kommissie adviseert bij haar rapport om aan gedeputeerde staten in antwoord te berigten dat in het gegeven geval genoegzaam is voorzien en alzoo ten deze geene nadere bepalingen behoeven te worden gemaakt.

De vergadering vereenigt zich eenparig met deze konklusie.

Nog is een rapport overgelegd door de kommissie welke is benoemd geweest tot het oprigten en in werking brengen der gasfabriek. Dit gaat vergezeld van een brief der kommissie welke door den sekretaris wordt voorgelezen, en hoofdzakelijk het verzoek inhoudt dat autorisatie worde verleend tot het vestzuiveren der *in voorschot betaalde sommen.*

Enkele leden gezind zijnde deze stukken ter griffie voor de leden te deponeren, stelt de heer Ruysch voor ze rond te zenden. Hiertoe wordt besloten, nadat de heer Winkelman op eene spoedige toezending heeft aangedrongen.

Het volgende aan de orde gestelde punt is de behandeling der instruktie voor de kommissie voor de gasfabriek.

Nadat de beraadslagingen hierover door den heer van Uije Pieterse zijn aangevangen met de opmerking dat bij artikel 1 staat „kommissie van beheer" hetgeen naar zijne meening zou moeten zijn „kommissie van toezigt op het beheer," heeft eene diskussie plaats over het al of niet juiste dezer meening en het onderscheid dat tusschen beide kwalifikaciën bestaat.

De heer Hector wijst inmiddels op de naauwgezetheid en den ijver waarmede de kommissie de haar opgedragen taak heeft vervuld. Hij geeft op grond daarvan in overweging haar permanent te verklaren, daar men bij eene nieuwe benoeming bezwaarlijk dergelijke en zeker geen betere leden voor zulk eene kommissie zou kunnen aanwijzen; en zoo de zelfde kommissie nog werkzaam bleef, dan meent hij dat de instruktie voorloopig nog achterwege zou kunnen blijven.

De heer Uyttenhooven acht het beter zulks niet te doen.

Daarentegen doet de heer Schmidt uitkomen dat de tegenwoordige kommissie niet kan ontbonden worden, omdat zij geen rekening heeft gedaan van het door haar gehouden beheer, welke rekening daarenboven door de vergadering zou *moeten zijn goedgekeurd.* Ook hij acht het verstandig om de instruktie voorloopig te laten rusten, en meent dat het doeltreffend zou zijn, haar met die welke voor den direkteur der fabriek is vastgesteld in onderling verband te brengen.

De voorzitter vraagt of de heer Schmidt alzoo het voorstel van den heer Hector ondersteunt, waarop wordt geantwoord dat zulks het geval is voor wat het laatste gedeelte betreft.

De heer Ruysch voegt daarbij tot opheldering, dat de heer Hector „permanence" en de heer Schmidt „rekenpligtigheid" verlangt.

Daarop herinnert de voorzitter dat er momenteel alleen sprake is van de instruktie en niet van de benoeming eener kommissie, terwijl hij den heer Hector uitnoodigt tot het overleggen van een schriftelijk voorstel, mede namens den heer Schmidt, om de vaststelling der instruktie te verdagen.

Terwijl de heer Hector zich met het stellen van zoodanig voorstel onledig houdt, worden bij voorraad de gevoelens der leden daarover ingewonnen. De heer van Uije Pieterse verklaart genoegen te nemen met eene verdaging voor korten tijd, maar hij wil voorloopig wijzen op eenige leemten die in de ontworpen instruktie, naar zijne meening, bestaan. In de eerste plaats wil hij den gemeente-ontvanger kassier der fabriek maken. Naar zijne meening mag de direkteur zulke groote geldsommen niet onder zich houden: dan zou zijne verantwoording te groot en zijn borgtogt te zwaar moeten worden. Verder ontbreken in de instruktie de bepalingen: dat eene *begrooting moet worden ingediend; dat jaarlijks eene balans*rekening, eene winst- en verliesrekening, en eene kapitaalrekening moeten overgelegd worden; dat er een reservefonds zal bestaan; dat dit afzonderlijk zal worden belegd op het grootboek; dat geene af- en overschrijvingen zullen mogen plaats hebben zonder vergunning van den raad enz.

De heer Ruysch geeft daarop in overweging om eene kommissie tot het redigeren der instruktie te benoemen, waarbij de heer Winkelman in de eerste plaats zou moeten in aanmerking komen.

Daar intusschen door den heer Hector bovengenoemd schriftelijk voorstel tot verdaging der behandeling van de instruktie is overgelegd, wordt met algemeene stemmen besloten 1. de vaststelling der instruktie, en 2. de benoeming eener kommissie (welke mede aan de orde was) uit te stellen.

Nu stelt de voorzitter voor, overeenkomstig het denkbeeld van den heer Ruysch, om eene kommissie voor de redaktie der instruktie te benoemen. Daartoe besloten zijnde, wijst hij als leden daarvan aan de heeren Winkelman, van Uije Pieterse en Hector: dezen laatste niettegenstaande hij verzocht had daartoe niet in aanmerking te komen. De benoemden nemen alle met de gedane keuze genoegen.

De voorzitter berigt dat burgemeester en wethouders het noodige hebben gedaan om de Zeehondenwerf in voldoenden staat te brengen. Ten opzigte van de overname der „slede" en „helling," vermeenen zij dat deze beide van elkander zijn afgescheiden, daar het huurkontrakt alleen spreekt van de helling en omtrent de slede het stilzwijgen bewaart. Wat den „tros" aangaat, deze is volgens de verklaring van deskundigen wel verwaarloosd maar nog goed voor het gebruik. Bij de plaats gehad hebbende taxatie is hij geschat op f 35 per 100 pond en berekend tegen 400 pond, terwijl de andere taxateur heeft geschat op f 240 berekend tegen 600 pond. Zij willen voorts overnemen al datgene waartoe de gemeente verpligt is.

Verder geeft de voorzitter op eene vraag van den heer Schmidt: „of de slede werkelijk goed is?" een bevestigend antwoord, volgens het oordeel van deskundigen, waarop laatstgenoemde zijne bezwaren inbrengt tegen het verschil dat in de taxatie wordt aangetroffen.

Hieromtrent merkt de voorzitter op dat de taxatie heeft plaats gehad door twee daartoe benoemde personen en dat er geen andere taxatie mogelijk is, daar mevrouw Borghmans, die eenmaal aan den wensch van het gemeentebestuur heeft toegegeven *door van hare zijde eene taxatie te doen plaats hebben*, nu niet voor de tweede maal daartoe genegen zou zijn.

In antwoord op eene opmerking des voorzitters over de oorzaak van het verschil der beide taxateurs, verklaart de heer Schmidt dat dit verschil blijft bestaan, want dat aan de eene zijde is gerekend f 35 per 100 pond terwijl aan den ande-

ren kant f 240 globaal is opgegeven zonder berekening per 100 pond.

De heer van Uije Pieterse wil alleen overnemen datgene waartoe de gemeente verpligt is.

De heer van der Hijden gelooft dat de „slede" niet aan de stad behoort. Hij grondt deze meening op de omstandigheid dat mevrouw Borghmans onlangs eene aanschrijving heeft gekregen om de „goot" te doen herstellen. Bij den verderen loop der diskussie wordt deze meening echter door den heer van Uije Pieterse bestreden, daar de bedoelde gedeeltelijke herstelling, als zijnde een uitvloeisel van het bestaande kontrakt, nog geen bewijs van eigendom oplevert.

Verder meent de heer van der Hijden dat men niet den vollen prijs, zijnde f 140, voor „de slede" moet betalen. Hij acht zich in staat om voor f 110 bijna eene nieuwe slede te leveren, terwijl de besprokene niet nieuw is en bij een openbaren verkoop waarschijnlijk hoogstens f 40 zou opbrengen.

De heer de Kruijff deelt het gevoelen des heeren van Uije Pieterse dat men alleen het verpligte moet overnemen.

Alsnu wordt, op voorstel des voorzitters, met algemeene stemmen besloten om „de omrastering en loodsen" over te nemen.

Vervolgens stelt de voorzitter voor om „de slede" over te nemen tegen later te bepalen som. *Hij wijst daarbij op het* onbillijke dat men zou verwachten haar tegen minderen prijs te zullen bekomen, omdat zij bij openbaren verkoop slechts als brandhout zou worden verkocht, welke spekulatie bij partikulieren mag geoorloofd wezen maar, naar zijne meening, *met de waardigheid van een stedelijk bestuur in strijd is.*

Daarop wordt bij meerderheid van stemmen besloten „de slede" niet over te nemen.

Gelijke beslissing wordt met algemeene stemmen genomen op het voorstel tot overname van: „3 kaapstanders, 2 losse *dito*, zware blokken, *een tros, een draaisteen enz.*" Van deze besluiten zal aan belanghebbenden worden kennis gegeven.

Eene missive van gedeputeerde staten namens den minister van financiën, houdende bedenkingen tegen de verordening op de invordering van de belasting op het geslagt, met bijgaand *voorstel tot wijziging dier verordening,* wordt gesteld in handen der kommissie voor de belastingen.

Is ingekomen een rekwest van den heer J. C. Mets om, daar het vroeger gedaan verzoek tot opname der kinderen van den heer van Boven in het weeshuis is afgewezen, thans daarin een der kinderen, met name Daniel, te verplegen.

De heer Mestdagh motiveert zijne stem die hij voor de inwilliging van het verzoek zal geven. Hij heeft de zaak als „regent" onderzocht en bevonden dat de benaming „idioot" die aan den betrokken persoon gegeven is, niet juist is, ofschoon er wel blijkt dat het verstand gekrenkt is, naardien hij, na gedurende eenige jaren bij een leerbaas werkzaam te zijn, nog slechts 70 cent 's weeks verdient. Hij is mitsdien gezind om tot aan de meerderjarigheid genoemden D. van Boven op te nemen, ten einde later daaromtrent verder te beslissen.

Met algemeene stemmen wordt alsnu het verzoek toegestaan.

De voorzitter beantwoordt in geruststellenden zin eene vraag van den heer Mestdagh als „voorzitter van het kollegie van regenten over het arm-gast en weeshuis": of dit besluit nu „zonder nadere resumtie" kan worden ten uitvoer gelegd.

Namens burgemeester en wethouders brengt de voorzitter een voorstel ter tafel om den te Vlissingen gestationeerde rijksveldwachters eene gratifikatie, tot een gezamenlijk bedrag van f 25, toe te kennen als belooning voor het door hen gehouden wordende toezigt op de invordering der plaatselijke belastingen.

Zonder beraadslaging wordt dit voorstel met algemeene stemmen goedgekeurd.

De behandeling der verordening voor de vaste kommissiën, mede op de agenda voorkomende, wordt uit hoofde van het gevorderde uur verdaagd.

Voor kennisgeving wordt aangenomen de mededeeling des voorzitters dat van gedeputeerde staten is teruggekomen de goedgekeurde gemeenterekening over 1860 alsmede de begrooting voor 1862, waarna de openbare vergadering eenige oogenblikken in eene geslotene overgaat.

Daar bij de heropening geen der leden iets meer verlangt in het midden te brengen, wordt de zitting door den voorzitter gesloten.

Buitenland.

Algemeen overzigt.

Eenige dagen geleden maakten wij melding van eene depeche waarbij gezegd werd dat een nederlandsch eskader voor de haven van Guayra was verschenen om van Venezuëla voldoening te vragen voor eene beleediging der nederlandsche vlag aangedaan. We lezen thans in het Journal des débats dat de legatie van Venezuëla dit gerucht tegenspreekt, dat de officiële depeches, den 15 december te Parijs ontvangen, geene melding maken van een konflikt tusschen Nederland en Venezuëla, dat eene verklaring laatstgenoemd goevernement van het nederlandsche gedaan, gunstig is opgenomen, en eindelijk dat het vrij onbegrijpelijk zou zijn, eene vloot, (die volgens het gerucht uit 11 schepen zou bestaan) tegen een staat uit te zenden welke slechts eenige weinige koopvaardijschepen bezit.

*Een nieuw insident heeft zich weder voorgedaan met be*trekking tot Amerika, dat de gemoederen in Europa in beweging kan brengen; dit maal betreft het echter iets dat slechts diplomatische moeijelijkheden kan te weeg brengen.

Volgens eene gisteren te Parijs ontvangene depeche hebben de *spaansche expeditie-troepen, die te Cuba, zijn zamengetrok*ken dit eiland verlaten zonder de fransche en engelsche divisiën af te wachten, om onmiddellijk tegen Mexiko te ageren. Het voorwendsel dezer afzonderlijke onderneming, strijdende tegen de bepalingen van het traktaat tusschen de drie mogendheden te Londen geteekend, zou het gevaar zijn waaraan de spaansche onderdanen in Mexiko zijn bloot gesteld. Volgens een ander berigt zou de opperbevelhebber der landingstroepen, de maarschalk Serrano niet tijdig genoeg de instruktiën ontvangen hebben, strekkende om het bevel aan den generaal Prim over te geven en de aankomst van de engelsche en fransche troepen af te wachten. De beschuldiging door sommigen geuit als *of deze instruktiën hem zelfs in* 't geheel niet zouden zijn toegezonden, zou te kompromettant zijn voor den minister van buitenlandsche zaken te Madrid, dan dat daaraan geloof is te hechten.

De berigten aangaande het engelsch-amerikaansch konflikt zijn over het algemeen van gunstiger aard. Volgens tijdingen uit Amerika, zaturdag te Londen aangekomen, had de president Lincoln besloten, niettegenstaande het goedkeurend votum van het kongres ten aanzien van het gebeurde met de Trent, de handelwijze van den bevelhebber Wilkes te laken. Daarbij mag niet onopgemerkt blijven dat de Morning post een veel vredelievender toon aanslaat dan in de laatste dagen het geval was. De nota aan lord Lyons gezonden, wordt nu niet meer een ultimatum genoemd dat geene nadere verklaring, geene bemiddeling toelaat, maar de Morning post zegt thans: „de instruktiën aan den gezant zijn met zoo groote gematigdheid gesteld, dat de meest trotsche amerikaan niet kan zeggen dat ons goevernement eene dreigende of hoogmoedige houding heeft willen aannemen."

Het fransche dagblad La presse deelde gisteren eene depeche mede, door den heer Thouvenel aan den franschen gezant te Washington gezonden, waarin deze uitgenoodigd wordt den heer Seward onder het oog te brengen, dat Frankrijk het gebeurde met de Trent als eene schending van het volkenregt beschouwt en hij derhalve hoopt dat het washingtonsche kabinet zich zal laten leiden door een gevoel van regtvaardigheid wanneer het aan Engelands eischen voldoet.

Uit andere berigten blijkt dat reeds vóór het gebeurde met de Trent, de kabinetten van Parijs en Londen het eens waren over de gedragslijn die zij ten aanzien van den amerikaanschen oorlog voornemens waren aan te nemen. Zij zouden zich onderling verbonden hebben eene staatkunde te volgen, geenszins in overeenstemming met de inzigten van het Noorden, betrekkelijk de afgescheidene staten.

La presse deelt ook nog een ander berigt betreffende de amerikaansche zaken mede. Zij zegt dat de tijdingen uit Amerika gunstiger luiden met betrekking tot den oorlog tusschen de noordelijken en zuidelijken. De president van de afgescheidene staten zou aan den heer Lincoln — uit aanmerking van de verwikkelingen in het buitenland — voorstellen in zoo verzoenenden geest hebben gedaan dat men de aanneming niet betwijfelen kon.

Engeland.

Het lijk van prins Albert is maandag met veel plegtigheid te Windsor ter aarde besteld. De londensche beurs was dingsdag gesloten en in de hoofdstad heerschte eene zeer sombere stemming. Verscheidene handelshuizen houden hunne kantoren tot donderdag gesloten.

Het overlijden van den prins gemaal *heeft aan een der ge*neeskundige bladen aanleiding gegeven om de vraag te stellen, of de waterleidingen van Windsor castle wel in behoorlijken toestand zijn. Twee jaren geleden ontstond in Windsor een hevige epidemie, die sommige straten geheel verschoonde en in de nabijheid van het paleis de meeste offers eischte. Bovendien is het in den laatsten tijd gebleken dat elke ongesteldheid aldaar zeer spoedig een typheus karakter aanneemt. En nu de natie zulk een gevoeligen slag heeft geleden, mag men, volgens dat blad, wel eens op een naauwkeurig onderzoek aandringen.

Rusland.

Het russisch goevernement is om den tegenstand te overwinnen van de zijde der katolieke geestelijkheid in Polen met het hof te Rome in onderhandeling getreden.

— *Men heeft gesproken over de vervanging als luitenant* des keizers in Polen van den generaal Luders door den generaal Bezak. De toedragt der zaak schijnt deze te zijn. Toen de keizer den generaal Luders naar Odessa ontbood, meende deze dat er sprake zou zijn van eene zending naar Caucasie en slechts met *moeite was hij tot de aanneming van zijn tegen*woordige betrekking te bewegen, en nog slechts om dit eerst een paar maanden te beproeven. Daar generaal Mouravieff, de held van Kars, niet was over te halen bovengenoemde betrekking op zich te nemen, heeft men zich gewend tot generaal Bezak, goeverneur-generaal te Orenburg, die ook vele bezwaren maakt.

— In geruimen tijd heeft men niets nader vernomen van de zaak der st. petersburgsche studenten, die in verzet gekomen waren tegen de nieuwe regeling van het akademisch onderwijs. Thans wordt berigt dat de minister van justitie zijn rapport aan den keizer over het gebeurde heeft ingediend. Hij beoordeelt het gedrag der studenten zeer streng en vraagt voorbeeldige straffen. De keizer echter, die omtrent de ware toedragt der zaak ook bij anderen inlichtingen had ingewonnen, heeft zich met dit rapport niet vereenigd.

België.

De kwestie van kolonel Hayez, die tot zulke heftige diskussiën in de kamer heeft aanleiding gegeven, heeft in 't algemeen een ongunstigen indruk te weeg gebragt, daar men weinig tevreden is met de stemming van vrijdag over de *motie* van orde door de heeren Orts, Dolez en Pirmez aan de kamer van afgevaardigden voorgesteld.

Volgens den heer Orts behoudt de kamer toch de vrije appreciatie van het gedrag des ministers; zij wacht slechts de uitspraak *der regterlijke magt om vervolgens nog naar goedvinden* te kunnen handelen. Als het militair geregtshof en vervolgens het hof van kassatie den baron Chazal in het ongelijk mogt stellen, zou men de ministeriële verantwoordelijkheid kunnen inroepen en zelfs de in staat van beschuldiging stelling des ministers kunnen uitlokken.

Is dit de beteekenis van de *motie* van orde gegeven door de leden van het kabinet *die er vóór hebben gestemd,* of hebben zij in deze zaak niets anders gezien dan eene administratiekwestie, volgens de woorden van den minister zelven? „Daar de beslissing der zaak thans aan de regterlijke magt is opgedragen, zal ik, in het ongelijk gesteld, gaarne erkennen dat er noodzakelijkheid bestaat het *koninklijk besluit te wijzigen* en hierin dadelijk voorzien."

Het blijkt echter uit deze kwestie dat het meer dan tijd wordt een wet voor te stellen op de ministeriële verantwoordelijkheid, daar deze staat van zaken zoo lang zal bestaan, *als men de volgende verklaring van het nationaal kongres* — nu bijna 32 jaren geleden — uitgesproken in art. 139 der konstitutie niet in toepassing zal hebben gebragt: „Het is noodzakelijk dat binnen het kortst mogelijk tijdsverloop eene afzonderlijke wet voorzien zal in de verantwoordelijkheid der *ministers en andere hooge ambtenaren.*"

— De minister van financiën heeft in de kamer van afgevaardigden mededeelingen gedaan betreffende de klagten over de moeijelijkheden welke de handel in de hoofdstad sedert de in werking stelling van het fransch-belgisch traktaat *ondervindt.*

De heer Frère-Orban gelooft dat er geen aanmerkingen zijn gemaakt wat betreft de berekening der regten naar de waarde der goederen op de plaats van herkomst, vermeerderd met de daarop vallende kosten, maar er bestaat alleen omtrent de beteekenis dier woorden twijfel. Moeten b. v. bij een koop voor buitengewoon lagen prijs op eene markt in den vreemde, de regten berekend worden naar den opgegeven prijs of naar de courante waarde der goederen ten tijde van den inkoop? — In het laatste geval zou de koopman niet van het voordeel door dien lagen prijs genoten beroofd worden, maar dit alleen bij de invordering der regten slechts zeer weinig worden verminderd.

Verder, zegt de minister, klaagt men over de moeijelijkheid van de bewijs-levering der waarde van goederen, gedwongen als men is eene faktuur te toonen die gecertificeerd en gelegaliseerd is, waardoor de koopman in de noodzakelijkheid is zijne geheimen bloot te leggen — maar, klaagt men, geschiedt volgens zulke dokumenten de berekening der regten, dan moeten deze ook degelijke bewijsmiddelen zijn.

Wat dit punt betreft doet de heer Frère-Orban opmerken dat, terwijl zulk eene faktuur wel meer waarde bezittende, naarmate zij van een ter goeder naam en faam staanden koopman is, toch niet zulk een bewijsmiddel zijn kan, volgens 't welk men — al was de prijs daarin genoemd verre beneden de courante waarde -- de regten kon berekenen.

Omtrent de klagt dat de aangehaalde goederen in het klein, in plaats van in het groot worden verkocht, verklaart de minister dat hij dienaangaande een onderzoek zal doen instellen, terwijl hij eindigt met de verzekering te geven „dat hij alle mogelijke middelen in het werk zal stellen om de klagten, welke gegrond mogten zijn, te doen ophouden en den handel — voor zoo ver dit der administratie in de uitvoering van het traktaat mogelijk is — zoo min mogelijk in hare vrijheid te belemmeren.

Frankrijk.

„Telkenmale als keizer Napoleon, door voorzigtigheid of den loop der gebeurtenissen er toe geleid, het noodig oordeelt eenige hervorming te brengen in de konstitutie van 1852, is het belangrijk de beweging na te gaan die daardoor in de openbare meening ontstaat. In de eerste plaats ziet men de ongeduldigen en ongeloovigen: hen die er roem op dragen niets te verlangen dan de geheele herziening der konstitutie. Daar zij in het bezit zijn van eene groote schuldvordering, zonder bepaalden vervaldag, waarvoor zij de betaling vorderen, blijven zij wachten en willen ondertusschen niets op afrekening aannemen. Er zijn ook lieden die gemakkelijk te overtuigen zijn, die alles wat aangeboden wordt welwillend aannemen en die over elke verandering voldaan zijn. Eindelijk vindt men nog oplettende mannen die evenmin ongeduld voor de toekomst als geestdrift voor het tegenwoordige aan den dag leggen, die goed van vertrouwen alle hervormingen aannemen, in de hoop dat zij kracht zullen krijgen door de opregtheid en de werkzaamheid van hen die ze in toepassing moeten brengen."

Ziedaar den aanhef van eene beschouwing van den heer Saint-Marc-Girardin ten opzigte der mannen, die tot openbare betrekkingen geroepen, de regeringspartij uitmaken. Bij hen beheerscht het denkbeeld van gehechtheid aan den keizer elke andere gewaarwording: dat was blijkbaar bij de laatste beslissing van den senaat. Naast hen die met den keizer en den heer Fould overtuigd waren van de noodzakelijkheid om in het beheer onzer financiën wijziging te brengen, waren er die meenden dat alles voortreffelijk ging en dat er tot de verandering geen reden bestond. Maar toch gaan deze gaarne met de hervormers mede, wanneer de keizer dat goed vindt. Voor die mannen, waartoe in de eerste plaats de heer Troplong behoort, bestaat er geen gevaar zoo lang de keizer zich niet ongerust maakt.

De heer Girardin gaat de omstandigheden na, waarin van deze zienswijze gebleken is, en betoogt dat de nu genomen maatregel niet waard is dat de ultra-keizersgezinden er zich tegen verzetten: hij zal geene andere gevolgen hebben dan die men er in de toepassing aan geven wil. „Wij zullen met den heer Troplong niet twisten over het hoofddenkbeeld der konstitutie van 1852, maar menigeen zal ons toestemmen dat het begoocheling is te gelooven dat het keizerrijk den keizer steunt en niet de keizer het keizerrijk."

„Twee feiten slechts — aldus luidt het slot — wilden we staven. Het eerste is dat er sinds het laatste jaar, telkens als de keizer eene hervorming voorstaat, zich een tegenzin vertoont in de *gelederen der ultra-keizersgezinden.* Het tweede, dat die tegenzin slechts dan bekommering zou wekken, indien de keizer daarin deelde en de hervormingen, waartoe hem het juiste oogenblik door de gebeurtenissen wordt aan-

gewezen, mogt willen staken. Tot zoo-lang is de gezochte vrees der ultra-keizersgezinden voor alles wat slechts den schijn heeft eener parlementaire regeringsvorm, voor de natie zeer onverschillig. Zij is nog onverschilliger voor ons, die weten dat de parlementaire vorm niet aan eene bepaalde, maar aan elke regering past; dat er parlementaire gemeenebesten, koningrijken, vorstendommen, keizerrijken, zelfs parlementaire gemeentebesturen kunnen bestaan; voor ons die weten dat zoo de konstitutie meer en meer den parlementairen vorm nadert, zonder daardoor te ontaarden, zij juist kracht zal krijgen en, wat nog beter is, den openbaren geest bezielen zal."

Als het Journal des débats — waarin deze beschouwing voorkomt — geene waarschuwing ontvangt dan blijkt het dat de heer Saint-Marc-Girardin, in tegenstelling met anderen, zeer veel zeggen mag.

— Te Toulon is bevel ontvangen om al de matrozen van de ligting 1854 met verlof te zenden.

Italië.

Ook de senaat heeft de financiële ontwerpen aangenomen, maar niet zonder tegenspraak. Een der leden heeft de berekeningen bestreden en aangetoond dat het deficit van 1862 verre de raming zal overtreffen, dat de opbrengst der nieuwe belastingen onzeker is en geen financieël plan voor de toekomst is aangegeven. De minister Bastogi gaf gelijksoortige opheldderingen als in de kamer van afgevaardigden maar zijn antwoord was niet zeer geruststellend. Mogt de opbrengst der belastingen niet toereikend zijn, dan zou men tot eene uitgave van schatkistbiljetten de toevlugt moeten nemen. De senaat heeft na 's ministers verklaringen de gevraagde kredieten goedgekeurd uit hoofde der noodzakelijkheid, zonder daardoor een votum van vertrouwen aan het ministerie te geven.

— Maandag is te Rome een konsistorie gehouden waarin de paus zijn verlangen heeft te kennen gegeven tot de kanonisatie van de 23 japansche martelaren en de heiligverklaring van Michel Desanter over te gaan. De paus heeft een ander konsistorie aangekondigd voor de benoeming van drie aartsbisschoppen en tien bisschoppen, meest spanjaarden.

— Borgès heeft spoedig een plaatsvervanger bekomen. De spanjaard Tristani heeft van Frans II den titel van generaal bekomen en is door dezen van de noodige dokumenten en geld voorzien, om de reaktie in de napelsche provinciën te ondersteunen.

— De geruchten omtrent mededeelingen die Borgès vóór zijn dood zou gedaan hebben, door sommige dagbladen vermeld, zijn volgens een schrijven uit Napels geheel onjuist. Borgès heeft zonder eene enkele bekentenis te doen, niettegenstaande Tranchini daartoe vele pogingen had aangewend, moedig den dood ondergaan. Alles wat men weet is geput uit de papieren bij hem gevonden, welke belangrijke mededeelingen schijnen te bevatten.

Boekbeschouwing.

Volksalmanak voor 1862, *uitgegeven door de maatschappij Tot nut van 't algemeen. Praktische volksalmanak* 1862, *uitgegeven onder redaktie van dr. D. Lubach en W. M. Logeman.*

Populariteit is het veelbeteekenend woord dat in onze dagen in de banier van zoo velen geschreven staat. Populaire geschriften zien steeds wijd en zijd het licht. En weet ge waarin het groote geheim om populair te zijn bestond en bij sommige schrijvers, helaas, nog bestaat? Men plaatst in de meest ingewikkelde en onbegrijpelijke volzinnen slechts de uitdrukkingen: „goede vriend" of „beste man" — men bedient zich van eenige ruwe, platte woorden hier en daar — giet het boekske soms in den vervelendsten dialoogvorm, en met zelfvoldoening wordt door den schrijver op zijn werk nedergezien. Ten overvloede doet men dan nog het woord „populair" prijken in titel of inleiding en het geschrift wordt populair genoemd.

Langzamerhand heeft men echter ingezien dat daarin niet de voorstelling van het een of ander onderwerp bestond, welke voor het volk dienstig was, — dat men daardoor het doel niet bereiken kon om kennis „onder alle standen der maatschappij" te verspreiden; en traden mannen als schrijvers op, wien deze moeijelijke — hoogst moeijelijke taak beter was toevertrouwd.

Waar mannen als prof. J. van der Hoeven, prof. C. W. Opzoomer en zoo vele anderen, die zoo bij uitnemendheid den takt bezitten hunne denkbeelden helder, duidelijk en boeijend voor te dragen en voor elk begrijpelijk te maken, de pen hebben opgenomen, gelijk het geval is in de beide bovengenoemde almanakken, daar kan men verwachten dat zij aan hun verheven doel zullen beantwoorden.

Zelfs bij eene vlugtige inzage der gemelde werkjes zal het ieder duidelijk worden dat men hiervan met grond mag verwachten dat zij aan de eischen: volksonderigt en volksverlichting, kunnen en zullen voldoen. De meeste stukken zijn boeijend geschreven, fiksch en helder voorgesteld.

De bladvullingen en korte mededeelingen in eerstgenoemden almanak doen hier en daar een welgemeenden hartelijken lach op de lippen komen, wat echter — helaas in anderen zin — in dezen almanak ook wel eens met betrekking tot het poëtisch gedeelte (ver achterstaande bij het proza,) plaats heeft, en hetgeen bijv. de dichter van „Huiselijkheid" zeker niet bedoeld zal hebben waar hij (blz. 105) zingt:

Het kolenvuur *schettert*
De houtspaander *blaat;*
Het lampkousjen *knettert,*
De theeketel *praat.*

Doch laat ons in geene bijzonderheden treden, maar deze beide boekjes in veler handen wenschen, opdat in Nederland de woorden meer en meer waar mogen worden van professor Opzoomer aan 't slot van „De dieren voor den regter": „Nog zijn er vrienden genoeg van den geuzin, van de onkunde en het bijgeloof van lang vervlogen eeuwen; maar ze zijn onmagtig tegen den nooit stilstaanden stroom des tijds, onmagtig tegen de frissche kracht van het heden, die in kunst en wetenschap, in nijverheid en handel, in vrijheid en orde, de waarborgen heeft harer zegepraal."

Handelsberigten.

Graanmarkten.

Oostburg 24 december.

De eerste kersdag op een woensdag invallende, werd de gewone weekmarkt op heden gehouden, als wanneer ook nog in andere gemeenten in het distrikt een graanmarkt plaats heeft. Dien ten gevolge was de markt zoo door koopers als verkoopers slecht bezocht en ging er al zeer weinig om, vooral omdat de noteringen der hoofdmarkten lager zijn afgekomen en houders nog maar moeijelijk van verlaging der prijzen hooren wilden. Enkele monsters zijn verkocht als volgt: tarwe f 10,50, f 10,75, f 11, f 11,50, f 11,75 en f 12. Rogge f 8,20. Wintergerst f 5,50 a f 6 naar deugd. Zomer dito f 5 a f 5,50. Haver f 2,50 a f 3,40. Paardenboonen f 8 a f 8,25. Erwten f 11.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 24 december.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½	pct.	63
	dito Nationale dito	3	„	75
	dito dito dito	4	„	97⅛
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	134¼
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5	„	101
	Certifik. Hope & co.	4	„	71⅛
	dito dito 1855, 6de serie	5	„	91¼
	dito	6	„	—
	Aand. spoorweg			187¼
	Leening 1860	4½	„	88⅛
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	—
Spanje.	Obligatien	2	„	41¼
	dito binnenlandsch	3	„	47
	Certifik. coupons bewijzen			5⅛
	Krediet instelling			—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5	„	43⅜
	dito amsterdamsche	5	„	67⅜
	dito nationale	5	„	53¾
	dito 1847/1852	2½	„	23
	Bank aktien	3	„	615
Belgie.	Certifikaten bij Rothschild	2½	„	53¼
Portugal.	Obligatien	3	„	44⅛
	dito nieuwe	3	„	44
Grenada.	dito			14⅜
Venezuela.	dito	2½	„	—
Illinois.	dito	7	„	79¾
Mexiko.	dito	3	„	25¾

Prijzen van coupons en losbare obligatien.

Amsterdam 23 december.

Metalliek f 20,60; Napelsche f —,—; Diverse engelsche in £ f 11,75; Engelsche Russen f 11,75; Fransche f 55,75; Belgische f 55,87½; Pruissische f 34,87½; Spaansche piasters f —,—; Spaansche coupons per fr. f 55,62½; Hamb. Russen f 32,75; Russische in zilveren roebels f —,—; Poolsche in fl. f 27,25; Nationale metalliek f 28,90; Dollars f —,—.

Advertentien.

Ondertrouwd:

J. GERNLER
en
T. DE BRUYN.
Middelburg,
den 24 December 1861.

Bevallen van eene Dochter S. M. BRAKMAN, geboren VAN DER HARST.

Middelburg,
den 22 December 1861.
C. BRAKMAN.

Bevallen van een' Zoon C. POT — VAN VLAANDEREN.

Oostsouburg, 23 December 1861.

Voorspoedig bevallen van eene Dochter C. J. VAN EEKELEN, geliefde Echtgenoot van

Ter Heyden, bij Breda,
23 December 1861.
J. W. D. RÖELL.

Heden werd ons ouderhart op nieuw diep getroffen, door het eenigzins onverwacht overlijden onzer geliefde oudste Dochter, MARIA JACOBA, in den nog jeugdigen leeftijd van ruim 23 jaren, tot diepe droefheid van ons, haar Broeder, Zusters en verdere Betrekkingen.

Middelburg,
den 23 December 1861.
A. HANSSENS.
M. J. HANSSENS,
geb. Mulder.

Algemeene en bijzondere kennisgeving, zoo binnen als buiten deze Stad.

Heden overleed mijne waarde Echtgenoot ADRIANA A. HERTOGH, in den ouderdom van 35 jaren.

Men gelieve deze als algemeene kennisgeving aan te nemen.

Middelburg,
den 24 December 1861.
H. PEEK.

AANKONDIGING.

Uit een Vonnis, door de Arrondissements Regtbank te Middelburg den 23 December 1861 gewezen, blijkt dat HUIBRECHT CATS, Uitdrager en Winkelier, wonende te Middelburg, is verklaard te zijn in staat van Faillissement, aangevangen den 20 December bevorens, en dat daarin tot Regter-Commissaris, Mr. Petrus Hofstede van Son, en tot Curator, Hubertus Rekker, Procureur wonende te Middelburg, zijn benoemd.

Voor uittreksel deugdelijk verklaard door mij,
HUBERTUS REKKER, Procureur.

De Notaris D. J. VAN DER HORST SERLE zal op Vrijdag den 27 December 1861, des avonds ten acht ure, in de Bovenzaal van de Societeit de Vergenoeging, op de Groote Markt te Middelburg, in het openbaar bij opbod en afslag verkoopen:

1. Een **HUIS en ERVE**, genaamd het Blaauwe Lam, zijnde eene

BROODBAKKERIJ,

staande en gelegen binnen Middelburg, in de Langevijle, wijk K no. 391.

2. Een **PAKHUIS en ERF**, staande en gelegen binnen Middelburg, in het Schuiffelstraatje, wijk K no. 178.

Daags vóór en op den dag der Verkooping te bezigtigen, des voormiddags van 9 tot 12 en des namiddags van 2 tot 4 ure.

VERKOOPING OP TER LINDE (Ritthem), op Zaturdag 28 December 1861, des morgens 10 ure, van **2 Bunders vijfjarig geslagen KAPHOUT,** eenige **OLMEN BOOMEN**, geschikt tot Werkhout, benevens drooge **MUTSAARD.**

OPENBARE VERKOOPING door den Notaris WOUTERSEN, Zaturdag 28 December 1861, 's morgens 10 ure, van **KAPHOUT, BOOMEN** enz., langs den **Noordweg** tot bij **Domburg,** aanvang nemende bij de Geerheul, tusschen St. Laurens en Serooskerke.

De Notaris P. LOEFF zal op Maandag den 30 December 1861, des voormiddags ten 10 ure, op de Buitenplaats **Der Boede,** onder Koudekerke, in het openbaar ten verkoop aanbieden, eene groote partij 5 en 6jarig Essen, Elzen en ander **KAPHOUT,** benevens eenige **BOOMEN,** waaronder een Olmen en drie Eiken Boomen bijzonder geschikt voor Werkhout.

OPENBARE VERKOOPING in de Gemeente Nieuw- en Sint-Joosland, in den **Molenpolder,** op Zaturdag den 4 Januarij 1862, des voormiddags ten 10 ure, van eenige **Olmen Boomen, Wilgen Tronken** met het daarop staande **Hakhout,** en **Slaghekken** enz.

De Notaris P. LOEFF zal, na bekomen magtiging, op Vrijdag den 3 Januarij 1862, des namiddags ten één ure, te **Westkapelle,** in het te verkoopen Huis, in het openbaar ter verkoop aanbieden

EEN HUIS EN ERF,

genaamd de Zwaluw, ingerigt tot HERBERG, staande en gelegen te Westkapelle, in de Noordstraat, gemerkt no. 156 en 157, benevens eenige Perceelen **BOUWLAND** onder Westkapelle; bij uitgezette Plakbiljetten in het breede omschreven.

De Notaris P. LOEFF zal op Zaturdag den 4 Januarij 1862, des voormiddags ten 11 ure, te **Domburg,** in het Schuttershof, in het openbaar ter verkoop aanbieden:

EEN HUIS EN ERF,

staande en gelegen te Domburg, laatst bewoond door wijlen CORNELIS SINKE. Bij uitgezette Plakbiljetten in het breede omschreven.

PIANINO'S.

GEBRs. RIJKEN en DE LANGE, Pianofabriekanten te **Rotterdam,** bekroond op de Tentoonstellingen te Dordrecht met de Zilveren en te Haarlem met de Bronzen Medaille, maken hiermede bekend dat **Pianino's** uit hunne Fabriek, voor Walcheren, alleen bij den Heer P. J. DE CLOEDT te Middelburg verkrijgbaar zijn, tot *de zelfde prijzen en guarantie* als in hun Magazijn.

NB. Bovengenoemde en andere PIANINO'S zijn bij den ondergeteekende ter bezigtiging gesteld, en op zeer aannemelijke voorwaarden te Koop of te Huur.

P. J. DE CLOEDT, N.z. Dam.

I. L. PINTO L.J.z., TAND-HEELMEESTER, zal dagelijks te consulteren zijn over het inzetten van **Kunsttanden, Kunstverhemelten, Glisoirs, Rateliers.** — Kunsttanden onbruikbaar geworden zijnde worden door hem hersteld: — het aannemen op billijke voorwaarden van abonnementen ter regeling der Kindertandjes gedurende de verwisseling, en verder over al hetgeen tot de Tandheelkunde behoort.

Vlissingsche straat, K 51.

Is ook elken Dingsdag te spreken bij den Heer J. B. KUYPERS, Groote Markt te **Vlissingen.**

Bij M. H. BROEDER is in de 5de Klasse der 246ste Loterij getrokken, op no. 6901, een PRIJS van **ƒ 1000.**

ONTVANGEN nieuwe Spaansche **Kastanjes** à 12 ct. de Vijf ons, Malaga **Citroenen** ƒ 2,25 de 100 stuks, **Chinaappelen** 2½ ct. per stuk, Engelsche **Sprot** 14 cent de 25 stuks, bij W. C. DE KAT.

Kromme weele, lett. L no. 29.

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.
Uren van vertrek in December.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Donderdag	26	's morg.	7 ure.	Vrijdag	27	's morg.	10 ure.
Zondag	29	„	8,30	Maandag	30	„	[illegible] ure.
Dingsdag	31	„	5				

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.